

Familievoorstelling

De Gelaarsde Poes, bij het Ro Theater (tekst Don Duyns, regie Pieter Kramer). Gezien: 20/12, Rotterdamse schouwburg. Inl: rotheater.nl

FOTO RENÉ CASTELIJN

Arjan Ederveen als geheim agent dubbel-o-zero.

Feest van spelplezier, slimme vondsten en goeie grappen

Smakelijke camp, kolder, kul en een onversneden Kerstgevoel, dat biedt *De Gelaarsde Poes* van het Ro Theater. Voor de traditionele familievoorstelling is dit jaar het sprookje van de Gelaarsde Kat kleurrijk opgetuigd, met een oedipale reus die kindertjes door de gehaktmolen draait, geheim agent op leeftijd 'dubbel-o-zero', en een *love interest* voor de kat: de Thaise poes Mi Tong, nachtclubdanseres in nauw lakleer, met het accent van Maxima in *Lucky TV* (geweldige rol van Alex Klaasen). Een stoet bonte personages stuitert voorbij, in variëteitachtige scènetjes, afgewisseld met Nederlandse versies van Michael Jackson-songs. *Thriller* is hier het lijflied van de reus - 'Eten!' - bijgestaan door een koddig koor van kindergehaktballetjes dat het beroemde zombiedansje doet.

De Gelaarsde Poes is een feest van goede grappen, geestige toneelvondsten en hoogst aanstekelijk spelplezier van acht voortreffelijke vertolkers. Maarten Heijmans (*Ramses*) wordt in de hoofdrol wegens een blessure voorlopig vervangen door Bart Rijnink, die een uitstekende prestatie levert als lenige, vlot gebekte, met blingbling behangen hiphoppoes. Hoogstens maakt zijn vinnige straatvechtertje benieuwd naar Heijmans' fluwelen charme. Arjan Ederveen maakt van James Blond, agent drie-keer-nul, een weergaloos grappige, bejaarde Don Juan, met Gerard Cox-look en Lee Towers-motoriek. Alle acteurs verdienen gelijkaardige lof: Keja Klaasje Kwestro is hilarisch als prinses Wendy (ook wel Verwendy) en Dick van den Toorn oogst de lach met vette typetjes en accenten die toch voorbij de karikatuur gaan. Tom van Kalmthout is een innemende molenaarszoon en Daan Colijn en Steyn de Leeuwe vervullen vaardig een reeks geestige bijrollen.

Hoogstens kun je de makers een gebrek aan gevoeligheid verwijten: alles is hier satire, pastiche of ironie; voor oprechte ontroering is geen plek - vermoedelijk uit angst voor sentiment. Maar naast de overvloedige lach was soms ook een subtiel snikje welkom geweest.

Herien Wensink